

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van:

Kijk nou es? Moet je dat zien!

(6 vrouwen, 4 mannen)

Een vrolijk en een beetje detectiveachtig spel dat zich in de toekomst (2054) afspeelt.

Bea is een humanoïde (menselijke) en vrouwelijke robot, die allemaal dingen doet, die robots normaal niet doen. Eigenlijk niet eens kunnen!

Omdat **Bea's** chips en prints verkeerd met elkaar zijn verbonden is ze een buitengewoon *eigenzinnige tante* geworden. Met een geheel eigen willetje. Door de eigenhandige aanpassingen, die ze heeft verricht kan ze niet alleen logisch denken, maar heeft ze ook nog een verschrikkelijk groot gevoel voor humor gekregen.

Professor Bijlsma, een goedmoedige wetenschapper heeft haar gecreëerd, maar heeft totaal geen controle meer over haar. Hij woont, samen met nog 6 personen in een super moderne leefeenheid. In deze leefeenheid wordt Hanna (een onuitstaanbare vrouw!) op een *ouderwetse* manier vermoord. Met een mes! Wat in 2054 hoogst ongebruikelijk is!

Inspecteur Loper, een wonderbaarlijke man, die in het kostuum van *Sherlock Holmes* opkomt. Hij heeft namelijk een overdreven respect voor deze fictieve figuur. Hij is door de ouderenraad aangewezen om deze moord op te lossen. Maar alles zit hem tegen. Daarom biedt **Bea** de inspecteur haar hulp aan, wat hem tot grote waanzin brengt. Tot overmaat van ramp ziet **Bea** ook nog kans een kapotte *tijdmachine* van de professor weer werkend te krijgen. Hierdoor kan zij, de professor en de inspecteur terug in de tijd reizen. Ze komen vlak voor de moord weer in de leefeenheid aan. Daar horen ze enkele gesprekken tussen de vermoorde vrouw en haar huisgenoten. Waardoor de inspecteur meteen 6 verdachten heeft.

De reis door de tijd (die men via de zaalspeakers kan horen) wekt amusante verwickelingen op.

In de leefeenheid wonen tevens Stap 1 en Stap 2. Zij zijn samen zijn één buitenaards wezen. Zij zeggen samen dan ook al hun teksten. Regel voor regel netjes om de beurt. Verder zijn er Ilona, Lisette en

Reina. Drie vrouwen, die hun mondje kunnen roeren en dat ook geregeld doen. Jan is de bediende van de groep, die de maaltijden opdient. Die allemaal uit vloeibaar voedsel bestaan. Hij is verliefd op Hanna. (de vermoorde vrouw).

Dankzij het terugkeren naar vlak voor de moord komt de inspecteur erachter dat **Bea** de moord op Hanna heeft gepleegd. Ze had daar, doordat ze weer es logisch nadacht goeie redenen voor...

Het eind heeft een verrassend plot.

Een vrolijk toneelspel
dat zich in de toekomst (2054) afspeelt

Kijk nou es? moet je dat zien!

Door...

Peter van den Bijlaardt

PERSONEN:

(Karakterbeschrijvingen van de spelers. Met de leeftijden kan men alle kanten op)

Professor Bijlsma mag echter niet al te jong zijn. **Ilona** is de oudste van de vrouwen.

BEA: Een vrouwelijke humanoïde robot. Omdat **Bea's** chips en prints verkeerd met elkaar zijn verbonden is ze een buitengewoon *eigenzinnige tante* geworden. Met een geheel eigen willetje. Door de eigenhandige aanpassingen, die ze heeft verricht kan ze logisch denken. En ze heeft ook nog een verschrikkelijk groot gevoel voor humor gekregen.

De soort logica die ze er op na houdt maakt Professor Bijlsma wanhopig. En haar extreem gevoel voor humor gaat zo af en toe alle gedragslijnen te buiten.

Zij zegt al haar teksten staccato op, in één en dezelfde klank.

BIJLSMA: Professor Bijlsma heeft Bea Gecreëerd. Hij is een goedmoedige wetenschapper in de robot-technologie. In het begin van het stuk, als hij '**zijn**' Bea aan de bewoners van de leefeenheid heeft voorgesteld raakt hij behoorlijk in de war, omdat hij de robot niet meer UIT kan zetten. Iets wat hij nog nooit eerder heeft meegemaakt. Maar al snel raakt hij daaraan gewend.

LOPER: Een zelfingenomen politie-inspecteur, met bijna geen gevoel voor humor.

Bea is meteen *verliefd* op deze rechercheur. Ze dringt zich bij hem op, om samen met hem de '*moord*' op te lossen. In het begin ergert hem dit in hoge mate, omdat Bea van zijn zelfverzekerde gedrag niets overlaat. Maar naargelang het stuk verloopt gaat hij haar steeds meer te waarderen.

DE STAPPEN: Stap 1 en Stap 2 zijn samen één buitenaards wezen. Het zijn echter wel 2 wezens, die er (bijna) als mensen uitzien. Ze kennen elkaars gedachten en spreken daarom dan ook al hun teksten samen uit. Stap 1 begint iedere zin en Stap 2 maakt de zin af.

Ze gaan dan ook precies hetzelfde gekleed. Hoewel men de kleurschakering bij de ander spiegelen kan maken. Hun gezichten

moeten er wel heel apart uitzien, omdat ze van een andere planeet komen. Dus de grimeur kan er zijn fantasie op loslaten.

Hun samenstelling mag zijn, hoe het de toneelgroep het beste uitkomt. Man/vrouw, 2 vrouwen, 2 mannen, alles kan.

Ze praten met een saaie stem, waarin amper klanken zitten. Bijna net zo staccato als Bea. Ze lachen het hele stuk niet één keer.

ILONA: De 'oudste' vrouw van de groep. Praat licht geaffecteerd. Is zeer behoudend. Ze is erg gesteld op professor Bijlsma.

Gekleed in een combinatie van grijs, blauw en paars. Ze draagt een cape en is zorgvuldig opgemaakt. Haar sierraden zijn eenvoudig.

LISETTE: Een intelligente, zelfbewuste vrouw die de - af en toe hoog opgelopen - gemoederen op de juiste manier weet te sussen. Ze heeft een goed gevoel voor humor.

Gekleed in extreem gekleurde kleding. Haar sieraden en opmaak is smaakvoller dan bij de anderen vrouwen.

REINA: Een type die niet om de dingen heen draait. Heeft pas een straf op strafplaneet Brotus 4 uitgezeten.

Gekleed in extreem gekleurde kleding, net als ook de sieraden en opmaak. Ze is een tikkeltje ordinair.

HANNA: Is de vrouw die in het stuk gedood wordt. Een onuitstaanbaar type. Heeft, op de professor na aan iedereen in haar groep een hekel en laat dat ook vele keren merken.

Jolan is verliefd op haar, maar dat is niet wederzijds.

Gekleed in extreem gekleurde kleding, sieraden en opmaak. Ze maakt oorbellen, dus ze moet zelf van die kolossale dingen dragen!

JOLAN: Een triest type. Zijn taak is de groep te bedienen. De keukencomputer werkt echter niet, wat hem door de anderen kwalijk wordt genomen.

Hij is gekleed in een *page-kostuum*.

DECOR

Omdat de kleding heel kleurrijk is geef ik het advies de wanden helemaal wit te sauzen en op de naden van de panelen lange brede zwarte streken karton te plakken. Met dubbelzijdig tape is dit heel makkelijk te verwezenlijken als het toneel staat.

Op de lege witte vlakken kan men 3 x het cijfer 7 plakken. Alle 3 even groot, een klein stukje over elkaar heen. Te beginnen met kanariegeel. Dan oranje en daar overheen karmijnrood. De 7-vens kan men uit grote vellen etalagekarton snijden. Ook deze 7-vens op alle lege witte plekken met dubbelzijdig tape op de panelen plakken.

De leefeenheid wordt namelijk bewoond door 7 personen. Vandaar dit cijfer.

(Één belangrijk detail: Ze zijn met hun achten. Maar dit komt, opdat Stap 1 en Stap 2 samen één lid van de leefeenheid zijn!)

Bij de achterwand plaats men, op 1 meter afstand van de andere panelen een groot paneel dat een klein stukje aan de panelen voorbij loopt. Hierdoor kan iedereen links en rechts opkomen en afgaan.

Op dit paneel plakt men een zwarte rand karton, waardoor het lijkt alsof er groot film-screen is. Dit screen kan worden aangezet door een afstandsbediening. Maar niet tijdens dit stuk, want dat ding is kapot! En professor Bijlsma heeft het te druk met Bea te creëren om al deze attributen te repareren.

In het midden van het toneel staan 2 smalle tafels, die wit geschilderd zijn. Deze staan slechts 10 cm. van elkaar af. Aan de smalle kanten van de tafels staat een kruk. Aan de achterkant van de tafel staan (symmetrisch verdeeld) 6 krukken. Ook deze krukken zijn wit geschilderd. Met erop een schuimrubberen zitting, waaroverheen stof is gespannen. Alle 8 de krukzittingen mogen verschillende kleuren hebben.

Op deze tafels staan bij de smalle uitsparing 2 (futuristische) fruitschalen. Waarin allebei een grote berg met *kumquat-fruit* ligt.

KLEDING VAN BEA:

Bea hoeft niet zo'n **TYPISCH ROBOT-PAKJE** aan. Kleed haar heel mooi aan, maar wel futuristisch! Ze draagt een brede ceintuur, waarop 2 hele smalle knopjes zitten. Deze drukt professor Bijlsma in het begin enkele keren in. Als hij de linker knop indrukt komt Bea tot leven. De rechter knop is om haar weer uit te zetten. Maar dit werkt niet. Als de professor haar aan heeft gezet en haar vraagt om muziek te spelen komt die muziek uit de zaalspeakers. Dit gebeurt alle keren, als Bea muziek laat horen.

GRIME VAN BEA:

Grimeer Bea's gezicht extreem modern. ze mag er best heel erg extremistisch uitzien. Grimeer haar gezicht (bijvoorbeeld) helemaal karmijnrood, waardoor haar ogen extra sprekend worden. Want als ze *betweterig* aan het doen is, moet ze haar ogen op overdreven wijze mee laten spreken. Maakt haar ogen met grijs en zwart op en geef haar grote valse wimpers. Verf haar lippen in een antraciet-zwarte kleur, waardoor haar tanden nog witter lijken.

Bij dit rode gezicht en haar zwarte hoedje is het mooi om haar een zilveren krullende pruik op te zetten, die tot voorbij haar schouders reikt.

DE KLEDING VAN DE ANDERE SPELERS:

Omdat dit stuk zich in de toekomst afspeelt is het natuurlijk het mooist als men wat meer aandacht aan de kleding besteedt. Gebruik wat extreme contrasterende kleuren en creëer er op los. Ga allemaal een klein stukje over de grens van je fantasie. Gebruik bijvoorbeeld stukjes schuimrubber bij de schouderpartijen.

Deze groep leeft in het jaar 2054, hou daar rekening mee, want in die tijd mag - wat kleding betreft – werkelijk alles! (dat heb ik nagevraagd...)

Rondom de groepsleden zijn er vast wel knappe naaisters te vinden, die het heel leuk vinden óók eens bij het toneelgebeuren betrokken te worden. Maak daar gebruik van! En noem na afloop ook hun namen. Óf... roept ze op toneel.

Rechercheur Loper is een groot bewonderaar van Sherlock Holmes. Hij gaat zelfs gekleed in het pak van deze Engelse politie-inspecteur. Compleet met cape, pet en pijp. Wat een ontzettend koddig iets is, tussen al deze zo futuristische bewoners van leefeenheid 7.

Een Sherlock Holmes kostuum is bij kostuumwinkels te huur.

BIJZONDERHEDEN:

De ruimte waar leefeenheid 7 elkaar ontmoet bestaat uit 8 personen. Maar wordt leefeenheid 7 genoemd, omdat Stap 1 en Stap 2 samen één zijn. Vandaar ook dat er 8 krukken staan. Deze krukken heb ik genummerd. Van links naar rechts, vanuit de zaal gezien: 1 t/m 8.

Zodat iedereen weet waar hij/zij moet zitten.

TECHNISCHE BENODIGDHEDEN:

Wil men dit stuk tot een succes maken dient men wel iemand te vinden die een beetje technisch is ingesteld.

Bea moet nl. een klein zwart hoedje dragen, waarin aan de voorkant 5 rode en 5 groene lampjes zitten. Aan de binnenkant van het hoedje zit de technische aansluiting van deze lampjes. De draadjes, die aan het uiteinde een indruk-knopje hebben lopen aan de binnenkant van haar pruik de halsopening in. En komen via de lange mouwen van haar bloes, of truitje naar haar handen. Haar handen zitten in strakke handschoenen. Ze hoeft dus alleen maar van haar handen vuisten te maken en de knopjes worden ingedrukt. Zodoende kan ze de rode en groene lampjes afhankelijk van elkaar laten branden. Als ze haar tekst zegt is dat een leuk gezicht. Vooral als ze om de beurt de linker en rechterhand dichtknijpt.

En er is een **tijdmachine** nodig.

Deze heeft de professor gemaakt, maar de machine heeft nooit gewerkt. **Bea** weet deze *tijdmachine* weer bruikbaar te maken. Ze krijgt van de professor een eigenaardig soort *plastic staafje* aangereikt. Ik denk aan zo'n plastic staafje dat oplicht in het donker. Daarmee tikt ze in de tijdmachine enkele 'zogenaamde dingen' aan. Met haar vrije hand drukt ze knopjes in, die aan de binnenkant van de tijdmachine zitten. Waardoor de lampjes gaan branden die weer aan de voorkant zitten. Er moeten dus knopjes en aansluitingen komen om de kleine felle lampjes te laten flikkeren en om ze heen en weer te laten schieten.

Wat er moet gebeuren als ze met de tijdmachine bezig is wordt op de momenten dat ze er mee bezig is duidelijk door mij beschreven. Het lijkt me wel verstandig dat de actrice die **Bea** speelt er apart van de toneelrepetities, er ook thuis mee oefent.

Voor een beetje technisch persoon is het een fluitje van een cent om zoiets *in-elkaar-te-knutselen...* denk ik zo.

Als de *tijdmachine* weer werkt gaat **Bea** samen met rechercheur Loper terug in de tijd. Het licht gaat dan op toneel uit en het publiek ziet dan alleen maar de heen en weer schietende lampjes. Wat alles nog spannender maakt.

De man die voor het **geluid** zorgt moet een bandopname maken, waarop de gesprekken van **Bea**, de inspecteur en de professor staan. Zodat het publiek, via de zaalspeakers kunnen horen hoe

de reis terug in de tijd verloopt. Aardig zou zijn om daar een beetje *galm* in te verwerken.

Voor een persoon, die een beetje verstand heeft van opnames maken is dat een... fluitje van een cent...

De afstandsbediening van het grote screen bestaat uit een plat plaatje plastic, zonder knoppen.

Men kan natuurlijk ook iets met **virtuele brillen** gaan doen.

Of daar een screen bij nodig is weet ik niet. Ik heb de brillen op tv gezien en wat je daar allemaal mee kan doen. Maar hoe dit in dit stuk verwerkt kan worden is iets, waar de groep zelf achteraan dient te gaan.

Maar een toneelgroep die dit allemaal aandurft komt er zeker achter wat men allemaal nog meer kan. Nogmaals, het is 2054.

Ik heb echter de tekst (als het stuk begint) voor screen en afstandsbediening geschreven. Als men dus met deze **virtuele bril** aan de slag gaat, gewoon even wat tekst aanpassen. Want de bril werkt dus niet als Reina hem opzet.

De glazen voor de middagmaaltijd en de wijnglazen heb ik als kristal beschreven. Men hoeft zich hieraan niet te houden. Ze moeten wel volledig transparant zijn. Zodat men de kleuren van middagmaaltijd goed kan zien.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muzieken rechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EEN SCENE UIT HET EERSTE BEDRIJF

BIJLSMA: Ach, is hij alweer kapot?

REINA: Alwéér? Hij is nog niet heel geweest.

BIJLSMA: Ik kijk er vanmiddag even naar.

ILONA: Ach die afstandsbediening is niet belangrijk.

REINA: Ja, dat vind jij. Jij kijkt nooit tv.

BIJLSMA: *(Met kinderlijk enthousiasme)* Ik moet jullie iets heel belangrijks vertellen. *((iedereen kijkt de professor aan. Hij houdt zijn wijsvinger teatraal omhoog))* Mijn robot is af. Ze is een humanoïde robot geworden. *(Overdreven opgewekt)* Wie wil haar zien? Ze staat in de tussenhall.

ILONA: Ik mag natuurlijk niet voor de anderen spreken, maar ik ben bijzonder nieuwsgierig.

BIJLSMA: *Kijkt vragend naar de anderen.*

LISETTE: *(geamuseerd)* Haalt u die robot maar de unit binnen professor.

BIJLSMA: *(Steekt zijn hoofd de hal in)* Kom maar hierheen, Bea. *(Bea komt langzaam binnenlopen. Reina gaat de tekst zeggen, zoals de titel is. Dat moet er dus heel goed uitkomen. Op haar manier, met een harde stem en behoorlijk sarcastisch)*

REINA: **Kijk nou es? Moet je dat zien!** *(sarcastisch lachje er achteraan. Bea gaat voor het paneel met het screen staan)*

ILONA: Mag ik zo vrij zijn u een groot compliment te maken, professor. Ik vind dat uw robot er fantastisch uitziet.

LISETTE: Geweldig. Heel wat beter dan uw vorige gedrochten.

BIJLSMA: *(Is er verlegen van)* Och... van het één kan men het ander leren.

STAP 1: Pure schoonheid, professor Bijlsma.

STAP 2: Een schitterende harmonie, professor Bijlsma.

STAP 1: De vormgeving is werkelijk fabelachtig.

STAP 2: Uitstekend in balans.

STAP 1: Ook de kleurschakering is...

STAP 2: ...een weldoordachte combinatie...

STAP 1: ...van artistieke perfectie...

STAP 2: ...en smaakvolle begeestering.

BIJLSMA: Dank u. Dank u. Het uiterlijke vertoon komt voor rekening van mevrouw Dr. Michel. Van het instituut kunst en wetenschappen en creatieve benadering van uitersten. Ze stond erop dat zij dat voor haar rekening zou nemen. *(Hij haalt een klein ingenieus soort schroevendraaiertje uit zijn zak)* Willen jullie het binnen gedeelte

zien?

ILONA: *(Met geschrokken ogen)* Zou u dat nu wel doen, professor? U kunt zich toch nog wel herinneren wat er de laatste keer is gebeurd?

LISETTE: Alle *leef-units* zaten een volle dag zonder stroom.

REINA: Ja, ik wil niet weer zoveel uren in het donker doorbrengen hoor.

ILONA: Alle *boven-mannen* waren reuze boos.

LISETTE: *(Zachtjes lachend)* Ja, vooral die *boven-man* van unit 11. Die was net met zijn verjonging bezig. Ik heb gehoord dat hij er na afloop als een 130 jarige uitzag. En zo iets wens je je ergste vijand nog niet.

HANNA: Nou, van mij mag het Reina iedere dag overkomen.

REINA: Ja, jou kan het niet meer overkomen. Jij bent al zo oud.

JOLAN: *(terwijl Hanna en Reina elkaar nijdig aankijken komt Jolan op)* De *midden-maaltijd* wordt binnen vijf minuten opgediend.

HANNA: Nou, 't werd tijd. Ik verhonger hier. *(Jolan af)*

ILONA: Mag ik u een vraag stellen professor?

BIJLSMA: Gaat u gang.

ILONA: Waarom heeft u uw robot Bea genoemd? Bea is afgeleid van Beatrix en is een vrouwen naam.

BIJLSMA: Dat heb ik niet gedaan, dat heeft ze zelf gedaan.

ILONA: *(hevig verbaasd)* Dat heeft ze zelf gedaan? Mogen robots dat dan?

BIJLSMA: Geen enkele andere robot mag dat. Maar ik eh... ik eh... heb haar enige vrijheden gegund.

ILONA: Wat bedoelt u daar precies mee professor?

BIJLSMA: Nou, jullie weten dat er al heel wat jaren robots worden gefabriceerd die hele complexe taken kunnen vervullen. En dat er robots zijn om doelen te analyseren en de taken die nodig zijn om het betreffende doel te bereiken tot uitvoering te brengen.

Bea hier is van een totaal andere orde. Ik heb een paar chips en een paar prints in haar gestopt en die zo met elkaar verbonden dat haar vermogen, om dingen te doen die wij mensen niet begrijpen op een veel hoger vlak brengt. En haar spraakvermogen zit op een niveau, die vele malen beter is, dan van de robots die je dagelijks door onze stad ziet lopen. In eerste instantie wilde ik een mannelijke robot van haar maken. Wat me ook was opgedragen door de hoge raad. Maar toen ik het spreekgedeelte af had vertelde ze me dat ze liever een vrouw wilde zijn.

ILONA: O... En dat heeft u haar toen maar toegezegd.

BIJLSMA: Ja. Ze keek me op een hele speciale manier aan en

toen... heb ik dat maar even voor haar aangepast. (*verlegen lachje*)
Om heel eerlijk te zijn kon ik haar dat niet meer weigeren. Ik had intussen ook ontdekt dat de fragiele vrouwelijke onderdelen veel langer meegingen dan de mannelijke.

HANNA: Ja, normaal. Vrouwen zijn veel sterker.

REINA: (*Geamuseerd*) Dus zijn we in het jaar 2054 eindelijk aangeland in het stadium, waar vrouwelijke robots straks de dienst gaan uitmaken.

BIJLSMA: Ho, ho... Zover is het nog lang niet hoor.

HANNA: Dat krijg je als je van Brotus 4 komt. Dan kan je labiele opmerkingen verwachten.

REINA: (*maakt een pas in Hanna's richting*) Zal ik jou eens een labiele *vuist-knal* op je oog geven?

HANNA: (*sluit heel even hooghartig haar ogen*) Doe het maar. Dan ga je ditmaal voor 16 maanden naar Brotus-4. Ik begrijp trouwens helemaal niet waarom ze jou in onze unit hebben geplaatst. Je bent de enige zonder creatieve talenten.

REINA: Je denkt toch niet, omdat je nou toevallig oorbelletjes maakt, dat je enig talent bezit, hè liefje? (*Hanna loopt met opgeheven vuisten op Reina af. Reina gaat meteen in een krijgshaftige houding staan en maakt Hanna kenbaar dat ze 'mag' komen. De Stappen komen overeind en kijken naar de 2 kemphanen*)

LISETTE: (*Lisette springt tussen hen in*) Zeg, hebben jullie nou je koppen tegen de *zeurmuur* geslagen? In deze unit wordt geen strijd gevoerd. (*Kijkt hen bestraffend aan*) Ben ik hierin heel duidelijk? (*kijkt beiden nu rustig één voor één aan. Tot Reina*) En ik neem aan dat jij niet terug wil naar Brotus 4.

REINA: (*wijst met een priemende vinger naar Hanna*) Zij begon.

HANNA: Welja. Geef mij maar de schuld. Nou, je hebt geluk katje. Ik had je geelgroene vlekken voor je ogen laten zien.

ILONA: Zeg professor, ik had nog een vraag.

BIJLSMA: Stel 'm gerust mevrouw Ilona.

ILONA: Waarom juist Bea? Ik bedoel, waarom juist *díe* naam? D'r zijn toch veel mooiere namen te bedenken.

BIJLSMA: Deze naam heeft ze zelf uitgekozen. Aan Bea zit een betekenis. Het betekent namelijk: BOVEN ELK ANDER.

REINA: Boven elk ander? Wat is dat nou voor een rare naam.

BIJLSMA: Ik heb haar eigenschappen gegeven, die totaal verschillend zijn van alle andere humanoïde robotten. Ze is hierdoor een uitermate eigenzinnige vrouw geworden. Ze kan ontzettend snel denken en ook reageren. Vandaar dat ze zichzelf boven elke andere robot stelt. En daarom die naam. Béa! Boven

Elk Ander.

HANNA: Maar het is en blijft een robot.

BIJLSMA: Nee, nee. Ze beschouwd zichzelf verre van een robot. Ze gedraagt zich niet alleen als vrouw, ze gelooft er ook voor de volle 100% in dat ze een vrouw is.

LISETTE: Zeg mij eens, professor... Wat kan deze robot dan wel allemaal?

BIJLSMA: U moet haar geen robot noemen mevrouw Lisette. Daar heeft ze een gruwelijke hekel aan. Ze heeft zichzelf Bea genoemd. En bij die naam wil ze ook aangesproken worden. Haar kennis is van een onnoemelijk groot gehalte. *(hij kijkt in de rondte. Als niemand een vraag stelt)* Een eh... wiskundig uittreksel bijvoorbeeld.

REINA: Ja, niet te moeilijk, hè. Het moet wel leuk blijven.

HANNA: *(overdreven spottend)* Ja, anders snapt ze er niets van.

BIJLSMA: Ik weet al iets. *(Wijst)* Hier vlak achter zit haar geluidschip. Willen jullie muziek horen?

ILONA: Mogen wij ook klassieke werken kiezen, professor?

BIJLSMA: Jazeker. Bea, laat eens iets klassieks horen. *(hij raakt de linker knop aan)*

*(er klinkt metéén héél hard het nummer: **ITS A HARD DAYS NIGHT...** van The Beatles. Ilona begint met een verheerlijkt uiterlijk heen en weer te wiegen. Iedereen kijkt verrast van Bea naar de Bijlsma De muziek blijft 10 seconden doorgaan. Stopt dan abrupt)*

BEA: De Beatles begonnen hun carrière in de Cavern club in Liverpool in 1962. Hun eerste hit was...

BIJLSMA: *(Drukt meteen de rechter knop in)* Ja, zo kan hij wel weer, Bea. Niemand hier heeft behoefte aan muzikale geschiedenislessen over deze herriemakers.

REINA: Kan ze ook uitrekenen welk nummer ik voor de volgende *Plezier-loterij* moet kiezen?

BIJLSMA: Nee. En ook al zou ze dat kunnen. Het is haar verboden aan welke wetsovertreding dan ook mee te werken.

LISETTE: Zit dat in geprogrammeerd, professor?

BIJLSMA: Ja. Een robot mag te allen tijde alleen maar ten dienste van de mens staan.

REINA: Nou, als hij mij een prijs in de *Elf-getallen-Plezier-loterij* laat winnen kan ik niet zeggen dat dat niet ten dienste van mij is.

BIJLSMA: De gezagsdragers van het instituut hadden mij al

gewaarschuwd voor dit soort omvormen van wat wél en wat níet ten dienste van de mens is.

BEA: Het geven van informatie, wat betreft geldelijk gewin ten dienste van de mens is niet ten dienste van de mens, omdat ervaring hieromtrent heeft uitgewezen dat geld niet echt gelukkig maakt. En ik ben gecreëerd om de mens zoveel mogelijk gelukkig te maken. Mocht ik hier, door welke omstandigheden ook, in falen dan is dit niet moedwillig door mij veroorzaakt, maar valt het onder de onprettige samenloop van omstandigheden, die weer een uitvloeisel is van willekeurige krachten, die zijn ontstaan doordat men...

BIJLSMA: *(Heeft de rechter knop weer ingedrukt)* Ja, zo kan het wel weer, Bea. *(Verontschuldigend naar de anderen)* Zo af en toe moet je ze stop zetten, anders maken ze je knettergek.

LISETTE: Ja, 't is wel een babbelziek mensje, hè. Maar is het niet gebruikelijk ze gewoon tot de orde te roepen?

BIJLSMA: Dat klopt. Dat ik deze uitknop indrukte was meer een reflex. Dat doe ik namelijk altijd, als één van mijn machines doorslaan. Dan druk ik altijd die knop in. Dat werkt namelijk sneller. Vandaar.

BEA: Ik ben misschien een machine, maar ik voel me zeer beslist niet zo. Mag ik u daarom vriendelijk verzoeken, professor, mij niet meer zo te noemen. Mijn naam is officieel Bea. En hoewel ik deze naam niet zelf heb gekozen ben ik bereid hierin te berusten. *(de professor heeft tijdens deze uitleg met half open mond en grote verbaasde ogen naar Bea gekeken)*

LISETTE: Is het ook niet gebruikelijk een robot te laten spreken door op een startknop te drukken?

BIJLSMA: *(Nog een klein beetje uit zijn doen)* Já!... Dat is ook zó! Ik begrijp hier ook helemaal niets van. Ik heb toch duidelijk de uitknop ingedrukt.

ILONA: Ja, dat is waar. U heeft mij als visuele getuige, professor.

REINA: Maar dat geval begon weer te kletsen, zonder dat u die knop indrukte.

BEA: Mag ik u erop wijzen dat ik van vrouwelijke kunne ben. Dus niet een geval.

REINA: Nou begint-ie alweer!

EEN SCENE UIT HET TWEEDE BEDRIJF

De opkomst van inspecteur Loper. Gekleed in het kostuum van Sherlock Holmes

STAP 1: Dit is duidelijk het geluid...

STAP 2: ...van onze ingang.

ILONA: *(zuchtend)* Zal ik ze dan maar binnenlaten? *(Af)*

LOPER: *(Vanuit de hal)* Mooi zo. Waar ligt het lijk?

ILONA: *(Vanuit de hal)* U struikelt er bijna over.

LOPER: Ik zie 't. Ik zie 't. Prima. *(Komt via de linkerkant op en kijkt rond)* Ach... Een unit van zeven personen? En zowaar iedereen aanwezig.

ILONA: Nee, nee. De professor is in zijn laboratorium.

LOPER: Maar... *(Kijkt rond)* O, 'n Fase-stel. Ja, die tellen samen voor één. Zo, zo... Jullie hebben een professor in je unit. Da's handig. In onze is alles kapot.

REINA: Hier ook.

LOPER: Maar...

REINA: Onze professor klikt robotonderdelen aan elkaar.

LOPER: O, maar dan kan een van zijn technische robot's de klus toch klaren.

ILONA: O, wat houdt u er heerlijke ouderwetse woorden op na inspecteur.

LISETTE: De robot die ons is toebedeeld hangt de unit-idioot uit.

LOPER: *(kijkt Lisette niet begrijpend aan)* Goed, goed, genoeg gekletst nu. *(Haalt uit een pijpzak zijn reeds 'gestopte' pijp en steekt hem aan)* Er is hier dus vanmiddag een moord gepleegd.

ILONA: Hè, wat klinkt dit vreselijk eng.

LOPER: Éng is het juiste woord voor moord, mevrouwetje.

ILONA: Jawel, maar eh... kunt u het niet gewoon... gedood noemen?

LOPER: Hoe we 't ook noemen, mevrouwetje, die jongedame daar heeft er niets meer aan.

STAP 1: Mag ik zo vrij zijn u er op te wijzen...

STAP 2: ...dat u zich nog niet aan ons heeft voorgesteld.

LOPER: *(Grote ogen)* Wat krijgen we nou? *(nog nadrukkelijker)* Wát krijgen we nou? Gaan de Stappen de politie vertellen wat we wel en wat we niet moeten doen?

STAP 1: Wij vertellen u niet...

STAP 2: ...wat u wel of niet moet doen.

STAP 1: Wij wensen slechts...

STAP 2: ...de juiste informatie te krijgen.

STAP 1: En zoals iedere politiefunctionaris op de academie is geleerd...

STAP 2: ...dient hij zich onmiddellijk bij binnenkomst...

STAP 1: ...te legitimeren. Alvorens...

STAP 2: ...hij vragen stelt.

LOPER: Goed, goed, rustig maar. *(Haalt een pasje tevoorschijn en houdt het Ilona heel even voor)* Zo in orde? *(Bergt het weer op)*

ILONA: *(Beetje in de war, omdat het zo vlug ging)* Ik, eh... Ik neem aan van wel.

LOPER: *(Met iets zachtere stem tegen Ilona)* Ik heb 't nooit zo op die Stap-type's begrepen. Bemoeizuchtig zootje.

LISETTE: Zeg, agent. Mag ik jou een vraag stellen?

LOPER: Inspecteur graag. Inspecteur Loper. De intelligente opvolger van een hele serie inspecteurs, allemaal met de naam Loper.

LISETTE: *(Geamuseerd)* En zagen die er allemaal zo, eh... *(Sierlijke handbeweging)* vrólijk gekleed uit?

LOPER: *(Beetje gepikeerd)* Deze kleding, mevrouw, werd door de wereldberoemde detective Sherlock Holmes gedragen. Deze man, een literair figuur is bedacht door Sir Arthur Conan Doyle. Sherlock Holmes was een fenomeen in het oplossen van de misdaad, mevrouw.

REINA: *(Spottend)* Alsof ik Bea hoor.

LISETTE: *(Licht geïrriteerd)* En Sherlock. Moet onze medebewoonster daar lang blijven liggen?

LOPER: *(Opgetogen)* Meende u dat nou?

LISETTE: Pardon? Wát meende ik?

LOPER: U noemde mij Sherlock. Heeft u over mij gehoord?

LISETTE: En wat moet ik dan over je gehoord hebben?

LOPER: Nou. Dat ik bij de I.O.M. bekend sta als de Sherlock Holmes van de 21e eeuw.

LISETTE: Bij de wát?

LOPER: Bij de I.O.M. De Intelligentie Onderzoekdienst voor Moordzaken.

LISETTE: *(Begint rustig, maar het moet haar aan te zien zijn dat ze zich met moeite kan beheersen. Al knikkende)* Zo, zo... Sta jij daarom bekend. En sta je bij die dienst ook bekend als de langzaamste? Ik bedoel, wat betreft het laten weghalen van dode mensen? *(Al ietsje minder beheerst)* Want ik wil je wel even vertellen dat wij die vrouw daar allemaal hebben gekend, inspecteur de zoveelste. *(nu nog feller)* En dat wij het helemaal niet

prettig vinden dat jij, in plaats van moeite te doen haar door de verwijderingseenheid weg te laten halen, jij hier alleen maar staat te pochen over je reputatie.

LOPER: (*Wacht nog heel even*) Bent u klaar?

LISETTE: (*Strijdlustig*) Ja, ik ben klaar. Nu jij nog.

LOPER: Fijn, dan ga ik verder. Mag ik weten hoe deze moord is gepleegd?

ILONA: Hè, jákkes! Nu gebruikt hij dat vreselijke woord weer.

NOG EEN SCENE UIT HET TWEEDE BEDRIJF

BIJLSMA: Wie heeft haar vermoord?

LOPER: Ja, als we dat wisten was ik nu niet hier.

LISETTE: Hij denkt dat het één van ons het heeft gedaan professor.

BIJLSMA: Wát?

LOPER: Ik denk dat niet alleen, ik ben daarvan overtuigd.

LISETTE: Ja, ze hebben ons een hele zelfverzekerde jongen, met veel aanleg voor arrogant gedrag gestuurd professor. (*Loper kijkt Lisette nijdig aan*)

BIJLSMA: Op welke gronden als ik vragen mag?

LOPER: Deze vrouw hier is kort na de middagmaaltijd vermoord. Het is algemeen bekend dat de leefeenheden één vol uur tijdens iedere maaltijd automatisch gesloten blijven. Welnu... Niemand heeft dus deze unit kunnen verlaten.

BEA: (*Is tijdens deze tekst binnengekomen*) Incorrect. Mijn vader heeft in dit genoemde uur deze unit verlaten.

LOPER: (*Met grote verbaasde ogen*) Wat is dít voor iets?

BIJLSMA: Dit is Bea. Mijn nieuwste humanoïde robot.

BEA: Mijn vader is te bescheiden. Ik ben een zeer unieke creatie. We kunnen gerust stellen dat er maar één van mijn soort is.

REINA: Gelukkig wel.

LOPER: Wat bedoelt hij steeds met vader?

BEA: Mag ik er u op wijzen dat ik een zij ben.

BIJLSMA: Ze noemt me vader omdat ik haar schepper ben.

LOPER: O.

BEA: Bent u de politiefunctionaris, die gaat uitzoeken wie deze moord op zijn of haar geweten heeft?

LOPER: Ja... Dat is wel de bedoeling, ja.

BEA: Hoogst interessant. Laten we dan gelijk hiermee beginnen.

LOPER: (*Grote ogen*) Wé?

BEA: Ik bied u bij deze mijn volledige medewerking aan. Hoe is uw naam als ik vragen mag?

BIJLSMA: Dit is inspecteur Loper, Bea.

LOPER: Ja, vertel dit stuk schroot ook nog mijn naam.

BEA: Mag ik u er op wijzen dat er aan mijn unieke wezen geen micro-millimeter metaal zit.

BIJLSMA: U moet haar niet beledigen, inspecteur. Daar heeft ze een hekel aan.

LOPER: Een hekel aan? Maar... Maar dat is...

BIJLSMA: Een vorm van emotie, ik weet 't, inspecteur. Went u er alvast maar aan.

LOPER: Maar ik wil helemaal geen medewerking.

BEA: Dat is dan een hele domme beslissing. Maakt u die meer inspecteur?

LOPER: (*flink geïrriteerd*) Zeg, professor, hoe zet je dit geval uit?

BIJLSMA: (*Wijst*) Daar zit de uitknop.

LOPER: (*Drukt de knop in*) Zo, daar hebben we geen last meer van.

LISETTE: Die arme knul krijgt zo meteen de verrassing van zijn leven.

LOPER: Goed. Laten we over gaan tot stap 1.

STAP 1: (*Komt tegelijk met Stap 2 overeind*) Wij staan geheel...

STAP 2: ...tot uw beschikking.

LOPER: Dat bedoel ik niet. Met overgaan tot stap 1 bedoel ik...

BEA: Dat we bij het begin beginnen. Mag ik u feliciteren met deze heldere gedachte, inspecteur?

LOPER: (*Kijkt met grote verbaasde ogen van Bea naar de professor*) Maar... ik had 'm toch uitgezet.

BIJLSMA: Een kleine miscalculatie in het in en uitgangscircuit. Ik ben van plan haar morgen eens goed onderhanden te nemen. Maar even ter zake, inspecteur. Wenst u ons te verhoren?

LOPER: Ja. Dat is wel de bedoeling, ja. En ik wilde graag beginnen met u.

LISETTE: Maar moet Hanna dan al die tijd daar blijven liggen?

LOPER: Zo gauw de Onderzoekdienst verschijnt kan tot verwijdering van het slachtoffer worden overgegaan. Geen minuut eerder. En nu wil ik mijn eerste verhoor afnemen. (*Kijkt naar de anderen*) Onder vier ogen graag.

STAP 1: Wij verplaatsen ons dan onmiddellijk...

STAP 2: ...naar onze rusteenheid.

STAP 1: Mocht u ons willen verhoren, dan staan wij...

STAP 2: ...volledig tot uw beschikking. (*Beide Stappen, kort achter elkaar lopend en gelijke tred houdend, af*)

REINA: Ik ben al weg. *(Af)*

LISETTE: Het is mijn vaste gewoonte 's middags een uur te rusten, inspecteur. Ik hoop dat je mijn vaste routine niet wilt verstoren. Je kunt mij om half vier laten roepen.

LOPER: Half vier. *(Kijkt op een ouderwets kettingklokje, dat hij van onder zijn cape tevoorschijn haalt)* Maar het is nu half twee.

LISETTE: Na mijn rustuur krijg ik mijn dagelijkse schoonheidsbehandeling. Dat duurt drie kwartier.

LOPER: Wanneer werkt u eigenlijk?

LISETTE: Ik begrijp niet waar je je mee bemoeit inspecteur. Maar als u het per se wilt weten. Ik werk alleen 's ochtends. *(Vermoeiende zucht)* Kan ik er dus op reken dat ik niet voor half vier gestoord wordt?

LOPER: Nee. Daar kunt u niet op rekenen. Zo gauw u aan de beurt bent voor verhoor dient u zich zo snel mogelijk naar hier te vervoegen.

LISETTE: *(Gaat vlak voor Loper staan en kijkt hem recht in zijn ogen)* Typisch 'n smeris. *(Af)*

NOG EEN SCENE UIT HET TWEEDE BEDRIJF

BEA: Vader... Uit welk jaar stamt uw tijdmachine?

BIJLSMA: Hoe weet jij dat ik een tijdmachine heb gemaakt?

BEA: U vergeet, dat alles wat u voor het Instituut hebt uitgevonden op mijn Harde schijf staat. Werkt hij nog?

BIJLSMA: Die tijdmachine? Die heeft nooit gewerkt. We hebben er enkele muizen mee de tijd ingestuurd, maar ze zijn nooit meer teruggekomen. We konden ze wel horen piepen, maar teruggezien hebben we ze niet meer.

BEA: Wilt u deze tijdmachine uit uw werkruimte halen en hierheen brengen?

BIJLSMA: Maar waarom dan?

BEA: Ik kan 'm gebruiken voor het oplossen van deze moord.

LOPER: *(Aangenaam verrast)* Écht?

BIJLSMA: Hoe dan?

BEA: We gaan terug in de tijd. De inspecteur kan dan enkele interessante conversaties van deze bewoners met het slachtoffer van zeer nabij meemaken.

LOPER: *(Enthousiast)* Hé! Dat is helemaal nog niet zo'n gek plan. Ga dat geval halen, professor.

BIJLSMA: Maar die machine is volkomen onbetrouwbaar. En om er nu mensen in weg te sturen. Dit grenst aan een levensgevaarlijke expeditie die nooit goed kan aflopen.

BEA: Bestaat het hele leven van de homo sapiens niet alleen maar uit levensgevaarlijke situaties vader? We hoeven alleen maar aan het slachtoffer te denken. Vanochtend nog volstrekt levenslustig. En nu... een smakelijke maaltijd voor alles dat in de aarde leeft.

LOPER: Ja, daar heeft Bea weer gelijk in, professor.

BEA: Ik ben blij dat u mijn standpunt deelt. Het is nu van elementair belang mijn vader zover te krijgen dat hij zijn tijdmachine ophaalt.

BIJLSMA: Dat weiger ik.

LOPER: *(Op overdreven kinderachtige wijze teleurgesteld)* Hèèèèèè!

BIJLSMA: Tenzij jullie het leven als een onnozele futiliteit zien.

LOPER: Pardon?

BIJLSMA: Dat jullie genoeg van het leven hebben en graag dood wilt. Nou ja, voor Bea geldt dit natuurlijk niet. Die leeft niet echt.

BEA: Ik voel me anders springlevend, vader.

BIJLSMA: Nou, ik weiger deze machine te halen en jullie leven in de waagschaal te leggen.

LOPER: *(Op kinderachtige wijze teleurgesteld)* Hèèèèèè!

BEA: En als ik u nu vertel dat het mij geen enkele moeite zal kosten om de tijdmachine weer werkend te krijgen. En dat daarbij gevaar niet in aanmerking komt. Gaat u hem dan halen?

BIJLSMA: *(Kijkt Bea in grote bewondering aan)* Kan jij dat dan allemaal?

BEA: Op mijn routineschijf staan formules, die men met elkaar kan combineren tot in het oneindige. Bezit men de kennis van de materie in kwestie, dan is alles te verwezenlijken. Dus ook een niet meer werkend tijdmachine. En een machine dat niet meer dan een overbrengings-systeem is, is voor mij een... hoe zei men dat vroeger ook al weer... O ja... Dat is voor mij dan een fluitje van één cent.

BIJLSMA: *(Al knikkende)* Ja, dat is waar. Maar dit machine heeft nooit gewerkt.

BEA: Dan wordt het hoogtijd dat ik ermee aan de slag ga. Ik verzeker u, dat ik op eenvoudige wijze alle fouten kan hetstellen.

LOPER: *(Overdreven hoopvol)* Kan hij dat?

BIJLSMA: *(zuchtend)* Als Bea er zich voor inzet is alles mogelijk.

LOPER: Nou dan? Waar wacht u dan nog op?

BIJLSMA: *(Zucht. Maakt enkele geluiden met zijn lippen)* Ja... 't Is natuurlijk mogelijk dat we, áls het Machine hersteld is we het kunnen gebruiken om terug in de tijd te gaan

BEA: Dat is niet alleen mogelijk. Dit is een vaststaand feit.

BIJLSMA: Goed... Ik ga 'm halen. Maar op één voorwaarde.

BEA: (*constatering*) U wilt met ons mee terug in de tijd.

BIJLSMA: (*Verrast*) Ja... Ja, dat is inderdaad mijn voorwaarde, ja. Hoe... Hoe wist jij dat?

BEA: Kwestie van uw manier van denken over nemen, vader.

BIJLSMA: Ik ga me met de minuut meer over jouw verbazen, Bea.

BEA: Niet doen, vader. Volkomen fout. Verbazing is een verspilling van kostbare energie. Ruil verbazing in voor bewondering en u bent op de goede weg.

BIJLSMA: Ja, ja... Nou, ik, eh... ga dat machine even halen. Jullie, eh...

BEA: De inspecteur en ik zullen ons niet vervelen, vader.

BIJLSMA: Goed dan. Tot zo. (*Af*)

LOPER: (*Super enthousiast*) Dus met dat tijdmachine kunnen we terug naar het tijdstip van de moord.

BEA: Is correct.

LOPER: (*Wrijft zich in de handen*) Maar dat is prachtig.

BEA: Maar dat doen we niet.

LOPER: Hè?

BEA: Denk aan de vingerafdrukken.

LOPER: Nou, ik doe juist erg mijn best daar níet meer aan te denken. Waarom gaan we niet terug naar het tijdstip van de moord. Dat is voor mij van cruciaal belang.

BEA: Dat weet ik.

LOPER: Nou dan?

BEA: Teruggaan naar het tijdstip van de moord is te eenvoudig. Denk aan het overheerlijke gevoel dat u zal krijgen als deze moord naar alle tevredenheid is opgelost.

LOPER: Ja, ja, ik weet 't. 't Mag vooral niet te eenvoudig worden.

BEA: Ik ben niet alleen verheugd dat u dit eindelijk inziet, maar ook dat u het heeft aanvaard.

LOPER: Ja, ik zal wel moeten.

BEA: U moet natuurlijk niets. U bent een mens. U kunt keuzes maken.

LOPER: Ja, zeker als jij ze voor mij al gemaakt hebt. Je bent al net zo eigenwijs als de meeste van mijn vriendinnen.

BEA: Bedankt voor het compliment.

LOPER: Complimént?

BEA: Ja. Eigenwijs zijn is een eigenschap. En eigenschappen hebben met emoties te maken. U noemt mij eigenwijs, dus ik bezit emoties.

LOPER: En daar ben je blij om?

BEA: Blij heeft ook met emoties te maken. Ja ik ben blij. Maar niet alleen om wat u zei. Ik ben ook blij dat ik eindelijk alleen ben met u.

LOPER: O... En waarom dan wel, als ik vragen mag?

BEA: U brengt warme gevoelens bij mij omhoog.

LOPER: Wát... breng ik omhoog?

BEA: Dat weet ik niet. Wat wilt u omhoog brengen?

LOPER: Zeg, gaat deze conversatie nu niet een klein beetje te ver?

BEA: Als u dat vindt moeten we daarmee stoppen. Dan laten we alles wat we omhoog hebben laten komen weer omlaag gaan.

LOPER: Hou maar op, ik snap er niets meer van.

BEA: Mag ik u iets vragen inspecteur Loper?

LOPER: Ga je gang.

BEA: Bent u getrouwd?

LOPER: Nee. Waarom wil je dat weten?

BEA: Nieuwe vraag. Woont u samen met een menselijk wezen van vrouwelijke kunne?

LOPER: Ik kijk wel uit. Dan heb ik binnen de kortste keren een schuld bij de bank.

BEA: Dus u heeft geen vriendin?

LOPER: Nee. Ik heb geen vriendin. *(Bij Bea gaan alle rode en groene lampjes, snel achter elkaar aan en uit. Tevens klinkt er stemmige vioolmuziek)*

BEA: Het verheugt mij dit te horen.

LOPER: *(Aangenaam verrast)* Hé? Kan jij ook muziek maken?

BEA: Ik kan alles. Daarom heb ik mezelf ook Bea genoemd. Boven Elk Ander. Heeft u een bepaalde voorkeur?

LOPER: Och... Ik ben gek op die ouwe rock and roll muziek van halverwege de vorige eeuw. Die is bijna nergens meer te koop. *(Meteen keiharde rock-and-roll muziek. Loper begint meteen als een waanzinnige (maar volkomen buiten de maat) te 'shaken'! Bea wiegt zachtjes op en neer en laat de lampjes branden. De professor komt op. Hij heeft de tijdmachine en een klein gereedschapskoffertje bij zich. Loper weet zich geen raad met zijn figuur. Hij bevriest eerst midden in zijn dans, maakt dan nog 3 hele zwakke danspassen en stopt. De muziek wordt langzaam naar uit gedraaid. Loper lacht verlegen)* Dat, eh... Dat was muziek van vroeger. Heel vroeger dan. Ze dansten er dan op deze manier op.

BIJLSMA: O... was dat dansen?

LOPER: Zo deden ze dat in die tijd, ja... Toen... Halverwege de vorige eeuw dus. Eh... Is dat de tijdmachine?

BIJLSMA: *(Zet de machine op tafel 1)* Ja, dit is 'm. Je vindt 'm natuurlijk erg groot. Maar fondsen voor dit soort projecten waren een paar jaar geleden nu eenmaal niet erg royaal. Vandaar dat deze machine nooit heeft gewerkt.

LOPER: Ik vind 'm juist klein.

BIJLSMA: Typisch een leek. Die zijn altijd erg snel blij.

LOPER: Maar behoort er niet een ruimte te zijn waar wij in moeten?

BIJLSMA: Hij heeft dan misschien nooit gewerkt inspecteur. Maar deze tijdmachine heeft een systeem, die geen gesloten cabines nodig heeft. Iedereen in zijn directe aanwezigheid kan hij tegelijk terugsturen in de tijd.

LOPER: *(Laat weten dat hij zwaar onder de indruk is)* Tjonge hé! Nou... Laten we dan beginnen.

BIJLSMA: Bea... Ben je zover?... Béa?! *(Bea staart wazig voor zich uit)*

LOPER: *(Beetje bezorgd)* Wat is er met haar aan de hand.

BIJLSMA: Geen idee. *(Gaat voor Bea staan en zwaait zijn hand voor haar gezicht)* Bea!... Bea! Ik ben bang dat er een manuele storing is.

LOPER: *(Zwaar teleurgesteld)* Néé he! Net nu we terug naar het tijdstip van de moord gingen. *(Overdreven diepe zucht)* Dit moet mij natuurlijk weer overkomen.

BIJLSMA: *(maakt een gebaar richting Bea)* Bent u ergens aan geweest?

LOPER: Ik? Welnéé! Ze begon zelf die muziek te maken.

BIJLSMA: *(Al zuchtende)* Ja, dan zit er niets anders op dan haar van onderen even te bekijken.

LOPER: Van onderen?

BIJLSMA: Ja. Daar zitten haar belangrijkste chips.

LOPER: *(Vormt eerst de letter en spreekt hem daarna pas uit)* O.

BEA: *(Zo gauw de professor zich bukt om onder haar rokje te kijken begint ze 'letterlijk' te lachen. Dus niet echt, maar alleen de woorden)* Ha, ha, ha. Heb ik jullie even tuk. Ha, ha, ha. Ik was helemaal niet stuk. Ha, ha, ha.

BIJLSMA: *(Eerst even verbaasd, dan aangenaam verrast)* Wel heb ik van m'n leven. Een robot met gevoel voor humor.

BEA: Ha, ha, ha. Is hij goed, of is hij niet goed. Ha, ha, ha.

LOPER: Als ik dit commissaris Hirenius vertel laat hij me onmiddellijk opsluiten.

BEA: Maar nu genoeg gelachen. We gaan aan het werk. *(Ze haalt het deksel van de machine en steekt een hand uit)* Heeft u een fusie-staafje-code-drie voor me, vader? *(De professor graait in het*

gereedschapskoffertje en geeft haar het staafje aan) Dank u. (Ze laat het staafje naar binnen gaan en raakt daarmee enkele 'zogenaamde dingen' aan. Met haar vrije hand kan ze dan de verschillende knopjes bedienen.

BIJLSMA: Kijk je uit dat je geen stroomstoot krijgt.

BEA: Ik doe alles heel zorgvuldig en uitermate geconcentreerd. Maar ik dank mijn vader voor zijn bezorgdheid jegens mij. Bent u ook bezorgd om mij, inspecteur Loper? *(Ze duwt nu een ander knopje aan. Waardoor de lampjes heel fel gaan knipperen.*

LOPER: *(enthousiast)* Hé, d'r gebeurt wat.

BIJLSMA: Leidt haar niet af inspecteur.

BEA: *(drukt weer een ander knopje in. Hierdoor gaat er een fel rood lampje, binnenin de machine branden, waardoor het licht boven de opening uit komt)*

LOPER: *(bewonderend)* O, kijk nou toch es. *(tot Bijlsma)* Is ie nu gemaakt professor?

BIJLSMA: Wilt u nou eens stil zijn.

LOPER: *(nu super enthousiast)* Ja, maar ik vind het zo knap van Bea dat ze dit allemaal kan.

BEA: *(houdt even op het machine te repareren. Ze kijkt Loper recht in zijn ogen)* Mijn hart juicht op groteske wijze.

BIJLSMA: Nou, dat is dan heel opmerkelijk, want je hebt er geen.

BEA: Niet? Maar ik voel 'm.

BIJLSMA: Dat is dus niet mogelijk

BEA: Vertelt u mij eens vader? Waarom heeft u bij mij geen hart geplaatst?

BIJLSMA: Ja zeg... Er is nog nooit een hart in een robot aangebracht.

BEA: Eens moet de eerste keer zijn vader. *(Ze buigt zich weer over de opening van de tijdmachine. Ze duwt het knopje in, dat er voor zorgt dat de buitenlichtjes heen en weer gaan schieten. Dan kijkt ze naar Bijlsma)* Ik voel 'm écht vader. Mijn hart. Als ik naar de inspecteur kijk voel ik 'm kloppen.

BIJLSMA: Nou dat klopt niet.

BEA: U heeft het verkeerd vader. Hij klopt juist wel.

BIJLSMA: Nee, het klopt niet dat jij denkt een hart te hebben dat klopt. Dat klopt niet.

BEA: Maar hoe komt het dan dat ik, als ik naar de inspecteur kijk mijn hart niet alleen sneller begint te kloppen, maar dat ik het ook nog vreselijk warm krijg?

BIJLSMA: Dan komt dat door je accu. Staat hij op punt: 1942.

BEA: Correct. Op punt: 1942 komma twee-vijf.

BIJLSMA: Dan komt het niet daardoor. (*diepe zucht*) Dit is een hele opmerkelijke kwestie.

BEA: Hoe gaan we die oplossen vader?

LOPER: Ja, wacht nou es even. Waar hebben jullie het nou over? Ik begrijp er niets meer van. Is de tijdmachine nu gemaakt of niet professor?

BIJLSMA: Bea verwijt me dat ik haar geen hart heb gegeven.

LOPER: O... Waarom niet?

BEA: Ja, waarom niet vader?

BIJLSMA: Ga haar alstublieft niet aanmoedigen, inspecteur. Straks wil ze ook nog een lever. Zodat ze een martini kan drinken.

BEA: Ik ben met een hart al tevreden vader. (*ze kijkt Loper weer recht in zijn ogen*) En nu begint hij alweer sneller te kloppen.

LOPER: Je hart? (*Bea knikt en glimlacht overdreven breed*) Maar waarom dan?

BIJLSMA: Vraag haar dat alstublieft niet inspecteur.

BEA: Als ik naar u kijk, inspecteur Loper overkomt mij dat iedere keer.

LOPER: (*constatering*) Dat je hart sneller gaat kloppen.

BIJLSMA: Stop alstublieft deze conversatie inspecteur.

BEA: En ik krijg het dan ook erg warm.

LOPER: Zeg professor, ze kan toch niet exploderen hè?

BEA: Zou je dat erg vinden dan?

LOPER: Jazeker.

BEA: (*overdreven verheugd*) Ó... (*kijkt Bijlsma aan*) Nu voel ik gevoelens door me heen gaan die ik niet kan verklaren vader.

BIJLSMA: Nou, probeer dit ook maar niet.

BEA: (*ze kijkt Loper weer recht in zijn ogen*) Dus jij zou het verschrikkelijk vinden als ik nu hier, recht voor je zou exploderen.

LOPER: Jazeker zou ik dat verschrikkelijk vinden.

BEA: (*overdreven verheugd*) Ó... (*kijkt Loper overdreven verliefd aan*)

LOPER: Want dat zou niet goed zijn voor het oplossen van deze moord. We moeten eerst nog even in de tijd terug gaan om te weten te komen wie het heeft gedaan.

BEA: (*overdreven teleurgesteld*) Ó...

LOPER: Kunnen we nu terug in de tijd gaan?

BEA: Ja. De machine is gereed ons daar naar toe te brengen.

LOPER: (*Overdreven enthousiast*) Het is d'r gelukt professor! Het is d'r gelukt!

BIJLSMA: Ga niet meteen op een paar flikkerende kleurlampjes af, inspecteur. Dat is een fout die leken iets teveel maken.

LOPER: O... *(Bea ze doet het deksel weer op de machine en drukt op een knop. Meteen beginnen alle lampjes aan de voorkant aan en uit te flikkeren)* Dus nu kunnen we gaan?

BEA: Maakt u zich geen zorgen inspecteur. Hij werkt weer optimaal.

BIJLSMA: *(overdreven indringend)* Zonder éniġ risico Bea?

BEA: Risico is overal aan verbonden, vader. Als een vrouw een man kust is daar ook risico aan verbonden.

LOPER: Hè?

BIJLSMA: Waar heb je 't nou ineens weer over, Bea?

BEA: Over kussen. Dat moet een geweldige ervaring zijn. Als een man een vrouw kust, wordt de vrouw bijna altijd verliefd op deze man. *(De professor en Loper kijken elkaar aan en maken een grimas naar elkaar dat ze er geen idee van hebben waar ze het over heeft)* Is het waar, inspecteur Loper dat als u gekust wordt dat u dan lichtflitsen en vuurballen voor uw ogen ziet?

LOPER: Soms.

BEA: Niet altijd?

LOPER: Nee, niet altijd.

BEA: Wanneer niet?

LOPER: Als de kus tegenvalt.

BEA: Wanneer valt een kus tegen?

BIJLSMA: *(Heeft vol verbazing van de één naar de ander gekeken)* Ja, zeg, Bea? Waar ben je nu allemaal mee bezig?

BEA: Met mijn toekomst vader. Ik heb ontdekt dat u bepaalde belangrijke gevoelens niet op mijn harde schijf hebt gezet. Ik ben maar zo vrij geweest dit zelf te doen.

BIJLSMA: *(ontdaan)* Wát?... Wát heb jij gedaan?

BEA: Ik heb gevoelens toegevoegd aan mijn innerlijke wezen.

BIJLSMA: *(nog meer ontdaan)* Maar... maar... maar dat kan jij helemaal niet.

BEA: Hoe denkt u dan dat het komt, dat ik mijn hart sneller voelt slaan als ik de inspecteur aankijk.

BIJLSMA: Je gaat toch niet opnieuw over dat hart beginnen hè?

LOPER: Zeg, vertrekken we nou nog professor? *(hij kijkt op zijn zakhorloge)* De tijd gaat sneller dan u denkt.

BEA: Ik voel met de inspecteur mee. Hij wilt eerst de moord oplossen en daarna pas pret maken. Of zoals de mens het zo mooi kan zeggen: eerst werken, dan het vrouwtje. *(ze kijkt naar de achterkant van de machine)* Ik zie dat hij volledig is opgeladen. We kunnen gaan.

LOPER: *(met grote enthousiaste ogen)* Gaan we écht?

BIJLSMA: Ja, ik weet 't nog niet hoor. Kunnen we niet eerst nog even een kleine proef met een muis doen?

BEA: Een onnodige verspilling van kostbare tijd. En volgens de inspecteur hebben we niet zoveel tijd meer.

LOPER: Dat klopt.

BEA: Laten we deze moord dan gaan oplossen.

LOPER: Graag.

BEA: Maar voor we gaan wil ik eerst nog jouw voornaam weten, inspecteur Loper?

LOPER: Hè?... O... Nou... Die geef ik niet aan iedereen.

BEA: Ik ben niet iedereen.

LOPER: O... Nou eh... ik heet Sjuul.

BEA: Ik vind dat je een hele mooie naam hebt... Sjuul.

LOPER: (*Beetje verlegen*) O... Nou, dank je. Waarom wilde je dat eigenlijk weten?

BEA: Jij wekt bij mij gevoelens op Sjuul, dat mijn technische vermogen niet helemaal snapt. (*Ze kijkt naar beneden*) Hier beneden, waar mijn belangrijkste chips zitten gedraagt de hele bende zich alsof er een circusvoorstelling bezig is... Als ik naar je kijk dan voel ik... (*zucht overdreven diep*) Dan voel ik... Ik kan het niet in woorden duidelijk maken. Ik zal het op een andere wijze kenbaar maken. (*Harde carnavalsmuziek. 5 Seconden, dan ineens uit*) Begrijp jij deze gevoelens, Sjuul?

LOPER: Nou... Om heel eerlijk te zijn... vond ik het alles bij elkaar alleen maar een pokkenlawaai.

BEA: Vader? Kan een unieke creatie, zoals ik verliefd worden op een man als Sjuul?

LOPER: Ja, zeg. Nou heeft deze poppenkast lang genoeg geduurd, hè. (*Tot de professor*) Ik ben hier gekomen om een moord op te lossen. Niet om aan een machine te worden uitgetrouwelijk. (*Meteen zééééééér trieste muziek. 5 Seconden, dan ineens uit*) Ja, zo bedoelde ik het natuurlijk ook weer niet. Maar je moet toch begrijpen Bea... Je bent 'n robot... Je bestaat uit chips en prints en eh... En eh... Nou ja, uit nog een heleboel andere gevalletjes. Die allemaal onder je rok zitten. Je moet toch toegeven, je bent geen mens van vlees en bloed.

BEA: Ik ken nu ook de emotie verdriet. Dit is geen prettige emotie vader. Wil je mij een plezier doen, Sjuul?

LOPER: Ja, wacht es even... Dat ligt er natuurlijk aan wat voor een plezier, hè.

BEA: Wil je mij... (*zucht overdreven diep*) Wil je mij...

BIJLSMA: Als je hem nu wil gaan vragen wat ik denk dat je wil gaan vragen zou ik dat nog even uitstellen, Bea.

BEA: U weet dat zeker, vader?

BIJLSMA: Ja, dat weet ik zeker. (*Loper kijkt niet begrijpend van de één naar de ander*)

BEA: Dan stel ik voor dat we nu terug in de tijd gaan.

LOPER: (*loopt gelijk zenuwachtig heen en weer*) Waar moet ik gaan staan?

BEA: (*Wijst naar de afscheidingswand*) Daar. Bij die wand daar. U ook, vader. (*Loper en de professor gaan vlak naast elkaar voor de wand staan*)

LOPER: Wat gaat er nu eigenlijk gebeuren professor?

BEA: Zo gauw ik deze tijdmachine de opdracht geef te vertrekken gebeurt er iets met ons dat ik je nu niet zo gauw één-twee-drie kan vertellen Sjuul. In het kort komt het er op neer, dat al onze moleculen uiteen vallen. En als onze moleculen maken dan een reis naar de oneindigheid.

LOPER: Naar de oneindigheid? Hoe ver is dat?

BEA: Is te moeilijk je dit te laten begrijpen. Om precies, één kwartier voor de moord komen we hier weer terug. En wees niet bang. We komen dan weer in onze eigen vorm weer aan. Wij bestaan echter niet en zijn dan ook voor niemand te zien of te horen.

LOPER: En wij? Kunnen wij elkaar wel zien en horen?

BEA: Ja.

LOPER: (*Hevige verbazing*) Kan zoiets echt, professor?

BIJLSMA: (*Luchtig*) Och, als Bea het zegt.

LOPER: Maar ú heeft dit tijdmachine toch gemaakt.

BIJLSMA: Ja, maar wat Bea er net mee heeft uitgevoerd, daar weet ik niets van.

LOPER: Ik weet niet wat mij ineens overkomt, maar ik krijg het plotseling heel erg koud.

BEA: Misschien komt dat door mijn aanwezigheid, Sjuul. Je ondervindt je warme gevoelens voor mij wel, maar beseft het nog niet helemaal.

LOPER: (*Niet begrijpend tot de professor*) Waar hééft ze het nou over?

BIJLSMA: Denk er maar niet teveel over na, knul.

BEA: Het lijkt me beter dat je die onhandige cape uittrekt, Sjuul.

LOPER: Hè?... O... (*Trekt de cape uit en legt hem keurig over tafel 2. Gaat weer naast de professor staan*)

BIJLSMA: Je weet zeker dat de machine in orde is, Bea?

BEA: Zoals ik zojuist al zei, vader. Zeker is niets in ons leven. Houdt u zich schrap, we gaan.

BIJLSMA: *(Ietsje angstig, met iets schellere stem)* Ja, maar... **WÁÁÁÁÁÁÁÁCHT!** *(Zo gauw Bea met haar vingers over de bovenkant van de machine schuift gaat het licht op toneel volledig uit. Alleen de flikkerende lampjes zijn nog te zien. Er klinkt een zoemend geluid en de lampjes schieten nu snel heen en weer. Het gezoem wordt harder. Dan gaat het over in een 'zingend' geluid dat een angstaanjagende hoge toon aanneemt. Dan een harde knal. Zolang het... **DOEK** nog open is blijven de lampjes van de machine hard heen en weer schieten. Er is nu doodse stilte)*

EEN SCENE UIT HET DERDE BEDRIJF

JOLAN: Ik moet u wat vertellen, inspecteur. *(Haalt heel diep adem)*
Ik weet precies de tijd dat Hanna is gedood.

LOPER: Zo.

JOLAN: Precies negen minuten over een.

LOPER: En hoe weet u dat zo precies?

JOLAN: Toen ik haar hoorde gillen keek ik net op mijn horloge. En het was toen negen minuten over een.

LOPER: En wat geeft u het vermoeden dat dat gillen met de moord te maken had?

JOLAN: Omdat ik meteen ben gaan kijken wat er aan de hand was.

LOPER: U bent meteen gaan kijken.

JOLAN: Ja, inspecteur. Ik zag Hanna op de grond liggen. Het was afschuwelijk. *(Zijn stem breekt)* afschuwelijk!

LOPER: Omdat u van haar hield.

JOLAN: *Kijkt Loper met grote verbaasde ogen aan.*

LOPER: Ja, u vraagt zich natuurlijk af hoe ik dat weet?

JOLAN: *Knikt hevig. Ogen nog steeds groot.*

LOPER: Dat is aan je te zien, jongen. Dat je verliefd op haar bent, bedoel ik. Of eigenlijk wás.

JOLAN: O...

LOPER: *(Met een gezicht alsof hij de wijsheid in pacht heeft)* Ja, je bent een uitstekend detective of je bent 't niet.

BEA: Is ijdelheid nu een goede of een slechte eigenschap, vader?

LOPER: *(Kijkt heel even naar Bea)* Maar genoeg gekletst. Wie stonden er nog meer toen je bij het lijk aankwam?

JOLAN: Reina... De Stappen. De professor was weg. Even later kwamen ook Ilona en Lisette erbij.

LOPER: Veel later?

JOLAN: Dat weet ik niet meer zo precies. Ik denk even later.

LOPER: Wat zeiden ze?

JOLAN: De Stappen zeiden dat het haar verdiende loon was.

LOPER: Zo.

JOLAN: Reina knikte alleen maar.

LOPER: En mevrouw Ilona.

JOLAN: Die zei dat ze zichzelf ging volgooien.

LOPER: En Lisette?

JOLAN: Die zei: opgeruimd staat netjes.

LOPER: *(Knikt)* Weet je wat mij nu zo opvalt, jongen?

JOLAN: *Kijkt Loper vragend aan.*

LOPER: Dat jij alles zo in de detail weet... Terwijl je van die vrouw hield. Je zou dus eigenlijk helemaal in de war moeten zijn. En de aanwezigen eigenlijk toen helemaal niet moeten hebben gezien. Laat staan weten wat hun reacties waren.

JOLAN: *(verontwaardiging)* Denkt u dat ik lieg?

LOPER: Nee... Ik denk dat je jezelf aan het indekken bent.

JOLAN: Maar ik heb 't niet gedaan. *(lets feller)* Ik heb 't niet gedaan! Hóórt u!

LOPER: *(Doodnuchter)* Ik hoor je heel helder. Ik heb nu een eenvoudig vraagje voor je.

JOLAN: *(Haalt diep adem om kalmer te worden)* Vraagt u maar. *(Reina komt op. Ze blijft bij de halopening staan)*

LOPER: Jij gaat toch over de keuken?

JOLAN: Ja... Waar wilt u naar toe?

LOPER: Daar zijn toch alle keukenmessen?

JOLAN: *(Grote ogen)* U... U... denkt dat ik het... Ik hield van haar. *(Zwakke stem)* Ik zou haar nooit kunnen hebben gedood.

LOPER: *(Kijkt hem even aan)* Goed... Daar houden we het dan voorlopig maar mij.

REINA: Jolan vertelt de waarheid, inspecteur.

LOPER: *Kijkt Reina vragend aan.*

REINA: Hij kan het niet gedaan hebben. Toen Hanna gilde was ik bij hem in de keuken.

LOPER: Zo, zo... *(Kijkt Jolan aan)* En waarom heb je mij dat niet vertelt, jongen?

JOLAN: *De pupillen van zijn ogen draaien naar boven en hij valt flauw.*

REINA: *Is als eerste bij hem en luistert naar zijn hart.*

LOPER: Ook dood?

REINA: Nee. Flauwgevallen. Kom, professor dan dragen we hem even naar zijn slaapeenheid. Pakt u zijn voeten. *(Reina draagt samen met de professor Jolan de hal in)*

BEA: Het wordt tijd dat wij weer een reisje gaan maken, Sjuul.

LOPER: *Kijkt haar niet begrijpend aan.*

BEA: Het is mij intussen duidelijk dat jouw IQ niet toereikend is deze gecompliceerde moordzaak op te lossen. Ik ga je dus helpen. Ben je klaar?

LOPER: Klaar? Waarvoor?

BEA: Voor een nieuwe reis terug in de tijd.

LOPER: *(Aangenaam verrast)* Gaan we weer terug naar het tijdstip van de moord?

BEA: Ja. En ditmaal blijven we tot de moord is gepleegd. Kom we gaan. *(Bea schuift haar vingers weer over de bovenkant van de tijdmachine. Het licht gaat uit. Meteen beginnen de lampjes van de tijdmachine heen en weer te schieten. Weer hetzelfde zoemende geluid, dat steeds harder wordt. Gevolgd door het hoge 'zingen'. Dan de harde knal)*

LOPER: *(Zijn stem klinkt weer met echo)* Hé!... Ik voel me heel anders dan de eerste keer. Gaan we weer met een snelheid van 11?

BEA: Nee. We gaan nu met een snelheid van over de 111.

LOPER: O... *(Zijn stem wordt nu hoger en uitgerekt)*
Daaaaaaaaaaaaaaaa...roooooooooooooom voeoeoeoeoeoel ik me zoooooooooooooooooo raaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaar... (De lampjes van de tijdmachine flikkeren nu heen en weer. Weer hetzelfde zoemende geluid, dat steeds harder wordt. Gevolgd door het hoge 'zingen'. Dan de harde knal. De lichtjes gaan uit, het toneellicht weer aan.

Hanna zit aan de tafel op dezelfde plek, als de scene ervoor. Ilona staat tegenover haar achter de tafel. Ze bewegen niet)

BEA: We zijn er weer.

LOPER: *(staat met zijn rug naar Hanna en Ilona gekeerd. Zijn gezicht staat angstig. Grote ogen. Hij schudt zijn armen en benen uit)* Wat is er allemaal gebeurd? Ik voelde me op een gegeven moment wel 50 meter lang.

BEA: Je bent tijdens deze reis vier maal van vorm veranderd. Dat is niet niks voor de zwakke gesteldheid van een mens. Maar jij hebt je er heel dapper doorheen geslagen, Sjuul.

LOPER: Ik voel me nu alsof ik uit gel bestaat.

BEA: *(Wijst naar Hanna en Ilona)* Let nu op. Het duurt nu nog maar heel kort alvorens Hanna vermoord wordt.

LOPER: *(draait zich om. grote ogen)* Ze bewegen niet.

BEA: Dat gaat nu gebeuren.

ILONA: Ik ben bereid je 50.000 eenheden te betalen als je mij die microfoon geeft.

HANNA: *(Kijkt Ilona geringschattend aan)* Zo... Ik wist niet dat we zo'n rijk loeder in ons midden hadden.

ILONA: Ga je ermee akkoord?

HANNA: 75.000. Iemand die zomaar 50.000 kan weggeven heeft ook 75.000.

ILONA: Dat heb ik niet.

HANNA: Dan gaat het niet door. Je hebt tot vanmiddag vier uur om te beslissen. Daarna wordt het 100.000.

ILONA: *Haalt diep adem. Loopt dan de hal in.*

HANNA: *Pakt haar glas en loopt de hal in*

BEA: We gaan weer terug. *(Ze gaat met haar vingers richting de tijdmachine)*

LOPER: Néé! Niet doen. Ik wil nu weten wie de moordenaar is.

BEA: Dan wil ik een kus van je.

LOPER: *Kijkt haar met grote ogen aan.*

BEA: Een kus, anders gaan we onmiddellijk terug.

LOPER: Ja maar...

BEA: *(gaat vlak voor Loper staan)* Ik wil nú weten hoe zoiets voelt. Kus me nú, Sjuul. Of je zult nooit te weten komen wie de moord pleegde.

LOPER: Nou ja... *(Kucht)*

BEA: Hier! Op m'n lippen.

LOPER: *Geeft haar een korte kus op de lippen.*

BEA: *(Meteen harde carnavalsmuziek. 10 Seconden lang. Bea danst met een verheerlijkt uiterlijk op de muziek)* Het voelde precies aan zoals ik hoopte dat het zou voelen. Ze mogen me nu bij de oude rommel zetten. Ik heb nu geleefd.

LOPER: Zo... Jij bent gauw blij.

BEA: Hoezo? Is er dan meer?

LOPER: Neu, neu. Dit was 't. En?... Was 't fijn?

BEA: Ja. Hoewel ik geen lichtflitsen en vuurballen heb gezien.

LOPER: Die komen nog.

BEA: Ik moet je wat bekennen, Sjuul.

LOPER: Je gaat me toch niet vertellen dat we de moord niet mee gaan maken, hè?

BEA: Nee... Ik moet je iets heel belangrijks vertellen... Ik denk dat ik van je hou, Sjuul. *(Ze pakt het gezicht van Loper stevig beet en geeft hem een stevige lange kus op zijn lippen. Carnavalsmuziek klinkt weer hard. Al die tijd kijkt Bea hem verheerlijkt aan. Dan stopt plotseling de muziek en loopt ze via de linkerkant de hal in)*

LOPER: *Kijkt haar met verbijsterde ogen na. Beseft dan pas dat ze de hal in is gegaan. Hij loopt hij naar de linkerkant van de halopening. Hij kijkt de hal in. Het publiek ziet dat zijn mond van pure verbazing heel ver open valt.*

HANNA: *(Vanuit de hal klinkt de héééle harde de stem van Hanna) Nééééééééééé! (Dan een oorverdovende langgerekte gil. Loper kijkt met enorme grote ogen de hal in. Hanna valt op haar buik op de grond. Haar stinkende best doend, haar benen op precies dezelfde plek neer te laten komen, als toen het publiek haar daar voor de eerste keer zag liggen)*

BEA: *(Aan Lopers kant op. Ze loopt meteen naar de tijdmachine) Laten we weer gaan. (Loper heeft haar met grote ogen gevolgd. Hij wijst de hal in en probeert iets te zeggen) Zet je schrap, Sjuul. We gaan.*

BEA: *(Schuift haar vingers snel over de bovenkant van de tijdmachine. Het licht gaat uit. Meteen beginnen de lampjes van de tijdmachine heen en weer te schieten. Weer hetzelfde zoemende geluid, dat steeds harder wordt. Gevolgd door het hoge 'zingen'. Dan de harde knal. Licht op toneel uit) Hoe voel je je nu, Sjuul?*

LOPER: *(Echo. Zijn stem klinkt overdreven moe) Ik voel me... zo moe... ineens.*

BEA: Dat komt, omdat we nu aan de grens van het onbereikbare zijn aangeland.

LOPER: *Over... welk...on...bereik...bare... heb je...'t?*

BEA: Dat zal je zo ondervinden, Sjuul. Ik doe dit met tegenzin, maar ik moest wel. Door jouw onbeantwoorde liefde heb jij me hiertoe gedreven.

LOPER: *Waar...toe... heb je... mij... gedre...ven? (Het zoemen wordt harder. Het hoge 'zingen' begint. De knal. Lampjes uit. Het licht op toneel gaat weer aan. Bea staat alleen bij de tijdmachine. De professor staat bij de andere tafel)*

BIJLSMA: *Waar ben jij nu weer geweest? (Grote ogen) Ben jij weer terug naar het tijdstip van de moord gegaan?*

BEA: Ja. Samen met mijn geliefde.

BIJLSMA: Jouw... geliefde?

BEA: Ja. Samen met Sjuul.

BIJLSMA: O... En waar is die nou?

LOPER: (*Spreekt weer gewoon, maar nog steeds met echo*) Ik ben hier, professor.

BIJLSMA: Waar is precies, hier?

LOPER: Dat weet ik niet. Het is hier stikdonker.

BIJLSMA: (*Kwaad*) Wat heb je in vredesnaam met 'm uitgevoerd, Bea?

LOPER: Is Bea bij u?

BIJLSMA: Ja, die is hier.

LOPER: Wilt u haar vragen waarom ze mij hier achter heeft gelaten?

BIJLSMA: Waarom heb je hem daar achtergelaten, Bea?

BEA: Dat heb ik gedaan omdat ik van Sjuul hou.

LOPER: Wilt u aan haar vragen of ze mij weer terug wil halen, professor?

BIJLSMA: Kun je dat?

BEA: Dat is een fluitje van een Mega-cent.

BIJLSMA: Nou doe dat dan. Je kunt die arme jongen daar toch niet in de ruimte laten hangen.

BEA: Het risico is te groot. In deze situatie kan er van alles met zijn lichaam gebeuren.

LOPER: (*Beetje angstig*) Wat kan er dan allemaal met mijn lichaam gebeuren, Bea?

BEA: Als ik je in deze situatie terughaal kan alles op andere plaatsen zitten.

LOPER: Kun je iets duidelijker zijn?

BEA: Je benen kunnen uit je schouders komen en je armen uit je billen. Je endeldarm kan opeens opzij van je gezicht zitten en je meest belangrijke orgaan...

LOPER: (*Beetje in paniek*) Ja, hou maar op. Kunt u me niet terughalen, professor?

BIJLSMA: Mijn kennis omtrent deze tijdmachine reikt lang niet zo ver als van Bea, jongen. Het spijt me.

BEA: Ik zou hem natuurlijk met de ontspannings-overbrenger terug kunnen halen.

BIJLSMA: (*Aangenaam verrast*) Heb je die ook weer aan het werk gekregen?

BEA: Ik heb alles weer aan het werk gekregen, vader.

LOPER: Kom ik, als je dat doet dan weer normaal bij jullie aan, Bea?

BEA: Ach... wat is normaal? Al je ledematen zitten dan wel op de juiste plaats. Alleen...

LOPER: *Zijn lange kreun met echo moet een vrolijke klank hebben.*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto